

Žuvis žiema kimba - beveik visada. Ir netikėkite ichtiologais ar žvejais ekspertais, kurie garsiai pamąsto sėdėdami šiltame kabinete už stalo apie nekibias dienas ... Tad imkime ir pagalvokime, kaip įkalbėti žuvį kibti ? Būdu begalė...

Pats patikimiausias būdas – ieškoti. Prisiminkite, kiek yra buvę praktikoje, kad grįžtant iš nepavykusios žūklės sustojate prie paskutinės eketės ir prasideda geriausias kibimas. Nuskilo, laimingasis ? O gal paprastai darbštus žvejys. Atsiminkite „ieškokite kol būsite apdovanoti“.

Žiemą ešeriai geriausiai kimba, oro slėgiui esant normaliam. Į blizgę miglotą bei drėgną dieną ešeriai nekreipia dėmesio. Vis dėlto ir žiemą, kaip ir vasarą, geriau kimba pučiant vakarų ar pietų vėjui. Kai pasisuka šiaurės ar rytų vėjas – bergždžias reikalas, žuvis į masalą net dėmesio dažniausiai nekreipia. Bet negalima, teigti, kad nesugausite. Šviečiant saulei -geriau kimba, o šąlant – kibimas mažėja, nes, krentant vandens temperatūrai, žuvies medžiagų apykaita sumažėja, jai reikia mažiau maisto.

Žūklė žiemos laikotarpiu

Parašė zvejams.lt

Sekmadienis, 26 Sausis 2014 15:43

Keiskite žūklės gylį, vis tiek, kažkur žuvis laikosi ir ją ten savo darbo sugundysite.

Masalo spalva – labiau taip, nei ne. Keiskite spalvą, nes visi žinoma, kaip veikia raudona avižėlė ešerius.

Jei ledas švarus (be sniego), žuvis geriau kimba giliau, prie dugno, nes per švarų ledą patenka daugiau šviesos spindulių ir augalai išskiria daugiau deguonies. O jei ledas apsnigtas, geriau kimba prie nendrių, nes šviesos spindulių į vandenį patenka mažai, deguonis išsiskiria labai lėtai arba visiškai neišsiskiria. Tada žuvis susispiečia arčiau nendrių, nes per jų korėtus stiebelius į vandenį patenka oro. Be to, šalia augalų vandens temperatūra būna aukštesnė.

Labai dažnai, žūklės sėkmė, priklauso nuo dangaus spalvos: šviesus su saulute - sunku, tamsus dangus – pati ta. Ypač, kai gylis iki dviejų metrų. Gaudant tokiam gylyje „neišlaižykite“ savo eketės. Negręžkite iškart po tris ir daugiau skylių, jei ne stintą gaudote. Triukšmas žvejui ne draugas.

Prieš oro permainą – keičiantis slėgiui, temperatūrai, ar vėjui žuvis būna pasyvesnės. Plūduriuoja padugnėmis apsnūdusios, vos vos judindamos pelekus ir kibti visai nesiruošia. Tokiu metu, prieš oro kaitą, ar po jos ežere daug žuvies pagauti sunku. Sunku surasti į duobutes ar gelmes sulindusias žuvis, o pakraščiuose dažniausiai būna tuščia. Ieškokite !!! Darbštūs žvejai laimi.

Svarbiausia – nėra nekibių dienų ! Yra tingumas, sunkiai vaikštosi, savi įtaiga kad šiandien nekimba ir amba. Nesugavote nieko ? Kaltas esate jūs arba dar šnapsas ...